

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 18Csp/112/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2518202482
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Petrovičová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2020:2518202482.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudkyňou JUDr. Janou Petrovičovou v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a. s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951 proti žalovanej: L. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXXX/XXA, XXX XX W. o zaplatenie 4.860,03 Eur s príslušenstvom taktó

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 4.860,03 Eur **z a s t a v u j e**.

II. Žalovaná je **p o v i n n á** zaplatiť žalobcovi úroky vo výške 230,60 Eur, úroky z omeškania vo výške 2,37 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.860,03 Eur od 21.09.2018 do 05.03.2020, úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 230,60 Eur od 21.09.2018 do zaplatenia, a to do 60 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Vo zvyšnej časti súd žalobu **z a m i e t a**.

IV. Žalobca má **n á r o k** na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 15.10.2018 domáhal, aby uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi nezaplatenú istinu vo výške 4.860,03 Eur, úroky vo výške 230,60 Eur, úroky z omeškania vo výške 2,37 Eur, úroky vo výške 13,90 % ročne z nezaplatenej istiny 4.860,03 Eur od 21.09.2018 do zaplatenia, úroky z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov 230,60 Eur od 21.09.2018 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 23.02.2015 uzatvoril žalobca so žalovanou úverovú zmluvu č. 000000000190959, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej peňažné prostriedky vo výške 6.000,- Eur. Poskytnutý úver a úroky sa žalovaná zaviazala splácať v pravidelných mesačných anuitných splátkach a celý úver aj s príslušenstvom bola žalovaná povinná splatiť do 18.02.2025. Po vyčerpaní poskytnutého úveru žalovaná porušila svoje zmluvné povinnosti (prestala uhrádzať jednotlivé splátky riadne a včas), a preto žalobca na základe výzvy na predčasné splatenie úveru rozhodol o predčasnej splatnosti úveru dňa 20.09.2018 v zmysle § 565 zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, v súlade s Úverovou zmluvou a Obchodnými podmienkami pre úvery občanom a to po zaslaní upozornenia na omeškanie a možnosť predčasného zosplatenia Druhou upomienkou/Opakovaným upozornením zo dňa 18.07.2018. Pohľadávka žalobcu voči žalovanej ku dňu predčasného zosplatenia (dňa 20.09.2018) predstavovala 5.153,- Eur a pozostávala z: 1. istiny poskytnutého úveru vo výške 4.860,30 Eur - žalovanej bol na základe Zmluvy poskytnutý úver vo výške 6.000,- Eur, do dňa zosplatenia uhradila na istinu sumu 1.139,97 Eur, na základe čoho dlžná istina ku dňu zosplatenia predstavovala sumu 4.860,03 Eur, 2. úrokov 230,60 Eur - predstavujú dohodnutý úrok v zmysle Zmluvy, ktorý bola žalovaná

povinná splatiť v rámci anuitných splátok poskytnutého úveru do predčasného zosplatnenia. Úroková sadzba vo výške 13,90 % p. a. vyplýva zo Zmluvy, 3. úrokov z omeškania 2,37 Eur - každá omeškaná dlžná splátka je odo dňa nasledujúceho po jej splatnosti úročená aj úrokom z omeškania vo výške 5 % p. a úrok z omeškania bol dohodnutý v Zmluve v zmysle § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, a to v článku Následky porušenia zmluvných povinností, 4. poplatkov 60,00 Eur - za upomienky (15,- Eur/ za každú) a výzvu na predčasné splatenie úveru (30,- Eur) v zmysle Sadzobníka poplatkov, prípadne poplatky za vedenie úverového účtu, ktoré boli účtované na ľarchu úverového účtu, ich výška vyplývala priamo zo Zmluvy bod 1.2., a ktoré si žalobca od žalovanej v súdnom konaní neuplatňuje, 5. poplatkov za poistenie schopnosti splácať úver 0,00 Eur - uvedené poplatky predstavujú súčet omeškaných poplatkov za poistenie, ktoré sa popri anuitných splátkach úveru žalovaná zaviazala hradiť mesačne v zmysle bodu 1.2. Zmluvy; vznikom poistenia vznikla žalovanej povinnosť platiť poplatok za poistenie schopnosti splácať úver splatný spolu s príslušnou splátkou úveru. Žalovaná po zosplatnení úveru do dňa podania žaloby neuskutočnila žiadnu úhradu. Z dôvodu prehľadnosti uplatňovaného nároku žalobca v petite rozdelil požadované úroky do zosplatnenia (vyčíslené pevnou sumou) a po zosplatnení nasledovne: zmluvný úrok z nezaplatenej istiny do dňa zosplatnenia vyčíslený pevnou sumou - naakumulovaný zmluvný úrok z neuhradenej istiny do dátumu predčasnej splatnosti úveru; úroky z omeškania z neuhradených splátok do dňa zosplatnenia vyčíslené pevnou sumou; úroky z omeškania z nezaplatenej istiny po zosplatnení - žalobca uvedený úrok požaduje odo dňa nasledujúceho po zosplatnení do zaplatenia; úroky z omeškania z nezaplatených úrokov po zosplatnení - žalobca uvedený úrok požaduje odo dňa nasledujúceho po zosplatnení do zaplatenia.

3. Žalovaná sa k žalobe vyjadrila emailom doručeným súdu dňa 18.02.2019, v ktorom uviedla, že je v bezútešnej životnej situácii. Manželovi diagnostikovali nevyliciteľnú chorobu a tak prakticky prišli o jeho príjem. Žalovaná zo svojho príjmu mesačne platí hypotéky vo výške 641,- Eur, elektrinu 50,- Eur, plyn 35,- Eur, poistenie hypoték 39,- Eur, úver 100,- Eur, telefóny s televíziou 135,- Eur. Z manželovho invalidného dôchodku 307,- Eur sa platí úver 117,- Eur a zbytok je to, z čoho musia vyžiť. Uviedla, že situáciu chce vyriešiť tak, že predajú dom a dlh vyplatí.

4. Žalobca sa k vyjadreniu žalovanej vyjadril podaním doručeným súdu dňa 26.02.2019. Vo vyjadrení poukázal na skutočnosť, že žalovaná uvádza výdavok vo výške 135,- Eur za telefóny a televíziu, ktorý výdavok je neúmerne vysoký, nadštandardný oproti výške uvádzaných príjmov cca 1.000,- Eur + 307,- Eur (i keď žalovaná neuviedla výšku svojho príjmu doslovne) a neopodstatnený vo vzťahu k zadĺženosti žalovanej, ktorý sa má v prvom rade (po uspokojení základných výdavkov na bývanie a stravu), snažiť uhrádzať svoje záväzky, a to i na úkor obmedzenia svojich doterajších výdavkov, ktoré nie sú nevyhnutné a medzi ktoré určite možno zaradiť výdavky na telefón a TV.

5. Žalovaná sa k vyjadreniu žalobcu vyjadrila emailom doručeným súdu dňa 30.05.2019, v ktorom uviedla, že jej príjem činí 1.055,- Eur v čistom. Okolo 200,- Eur minú na stravu.

6. Žalobca sa k vyjadreniu žalovanej vyjadril podaním doručeným súdu dňa 11.07.2019. Vo vyjadrení poukázal na skutočnosť, že žalovaná vo svojom podaní nepopiera záväzok voči žalobcovi a odvoláva sa iba na svoju nepriaznivú finančnú situáciu.

7. V podaní doručenom súdu dňa 09.03.2020 žalovaná súdu oznámila, že zaplatila žalovanú sumu vo výške 4.860,03 Eur a predložila doklad o úhrade.

8. Podaním doručeným súdu dňa 11.03.2020 žalobca vzal žalobu v časti o zaplatenie sumy 4.860,03 Eur späť a žiadal, aby súd konanie v tejto časti zastavil. Uviedol, že žalovaná dňa 05.03.2020 uskutočnila úhradu vo výške 4.860,03 Eur, ktorá bola v celom rozsahu započítaná na istinu. Žalobca navrhol, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi úroky vo výške 230,60 Eur, úroky z omeškania vo výške 2,37 Eur, úroky vo výške 13,90 % ročne z nezaplatenej istiny 4.860,03 Eur od 21.09.2018 do 05.03.2020, úroky z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatenej istiny 4.860,03 Eur od 21.09.2018 do 05.03.2020, úroky z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov 230,60 Eur od 21.09.2018 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania.

9. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

10. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

11. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

12. Podľa § 146 ods. 2 CSP, súhlas žalovaného je potrebný vždy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

13. S poukazom na vyššie uvedené súd konanie v časti o zaplatenie sumy 4.860,03 Eur so súhlasom žalovanej vyjadreným do zápisnice o pojednávaní zastavil.

14. V podaní doručenom súdu emailom dňa 22.04.2020 žalovaná uviedla, že úver platila tri roky a zaplatila 3.685,05 Eur. Keďže manžel nevyliciteľne ochorel, zostala na vyživovanie svojej rodiny (manžela a dvoch maloletých detí) sama, preto nemala viac z čoho platiť úver. K situácii ale pristúpila zodpovedne, s manželom predali ich dom a ostali tak bez strechy nad hlavou a vyplatila úver, ktorý presnejšie preplatila 4.860,03 Eur + 3.685,05 Eur za tri roky splácania, teda spolu 8.545,08 Eur, pričom úver bol 6.000,- Eur. Dom predali, vyplatili úver, bývajú v podnájme, svoju rodinu živí sama a preto nemá z čoho vyplatiť banke úroky.

15. Žalobca na preukázanie svojho nároku predložil listinné dôkazy, a to žiadosť o poskytnutie spotrebného úveru zo dňa 23.02.2015, Zmluvu o úvere zo dňa 23.02.2015, Všeobecné obchodné podmienky Prima banka Slovensko, a. s. účinnosť od 20.01.2015, Obchodné podmienky pre úvery občanom - Prima banka Slovensko, a. s. účinnosť od 15.12.2014, sadzobník poplatkov, opakované upozornenie zo dňa 18.07.2018, výzvu na predčasné splatenie úveru zo dňa 20.09.2018, doručky, prehľad splácania - do predčasného zosplatnenia, prehľad splácania - po predčasnom zosplatnení, prepočet zmluvných úrokov, prepočet úrokov z omeškania, stav omeškaných splátok.

16. Žalovaná predložila listinné dôkazy na preukázanie svojich majetkových pomerov.

17. Súd konal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu podľa § 180 veta druhá CSP, ktorý sa na pojednávanie nedostavil. Žalobca svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil a súhlasil s rozhodnutím veci v jeho neprítomnosti.

18. Súd sa oboznámil so žalobou, písomnými vyjadreniami strán sporu, prednesom žalovanej, vykonal dokazovanie listinami, pričom zistil nasledovný skutkový a právny stav.

19. Žalobca a žalovaná uzatvorili dňa 23.02.2015 Zmluvu o úvere č. 0000000000190959, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 6.000,- Eur, druh úveru: pôžička, účel úveru: bezúčelový úver/splatenie záväzkov klienta, ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť 120 mesačnými splátkami vo výške 93,33 Eur, splatnými mesačne v 18. deň kalendárneho mesiaca, s tým, že termín splatnosti 1. anuitnej splátky bol 18.03.2015 a splatnosť úveru 18.02.2025. V zmluve bola dohodnutá fixná úroková sadzba do splatnosti 13,90 % ročne, RPMN bola uvedená vo výške 16,6 %, priemerná RPMN 16,16 % a celková čiastka, ktorú musí klient zaplatiť 11.499,60 Eur. V zmluve bol dohodnutý súbor poistenia A.

20. Opakovaným upozornením zo dňa 18.07.2018 žalobca vyzval žalovanú k zaplateniu omeškaných splátok úveru, výška ktorých bola 104,73 Eur, a to najneskôr do 23.07.2018. Zároveň upozornil žalovanú, že v prípade neuhradenia dlžnej sumy uplatní svoje právo vyplývajúce z § 565 Občianskeho zákonníka a požiada o zaplatenie celej svojej pohľadávky. Podľa pripojenej doručky bola výzva doručená žalovanej dňa 23.07.2018.

21. Výzvou na predčasné splatenie úveru zo dňa 20.09.2018 žalobca oznámil žalovanej, že žalovaná napriek opakovaným výzvam neobnovila plnenie svojich povinností v zmysle zmluvy, na základe čoho banka rozhodla o predčasnej splatnosti celého úveru ku dňu 20.09.2018. Týmto vznikla žalovanej povinnosť jednorazovo uhradiť banke celú zostávajúcu sumu úveru vo výške 5.123,- Eur. Žalovaná bola vyzvaná, aby celý dlh vo výške 5.123,- Eur s príslušenstvom uhradila bezodkladne. Podľa pripojenej doručky bola výzva doručená žalovanej dňa 26.09.2018.

22. Z prehľadu splácania - do predčasného zosplatnenia súd zistil, že žalovaná uhradila jednotlivými splátkami spolu 3.685,05 Eur, z ktorých bolo započítaných na istinu 1.139,97 Eur, na úrok 2.503,86 Eur a na poisťné 41,22 Eur. Uvedené vyplýva aj z listiny s názvom prepočet zmluvných úrokov.

23. Podľa § 488 Občianskeho zákonníka (zákon č. 40/1964 Zb. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (požadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

24. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

25. Podľa § 494 Občianskeho zákonníka, z platného záväzku je dlžník povinný niečo dať, konať, niečoho sa zdržať alebo niečo trpieť a veriteľ je oprávnený to od neho požadovať.

26. Podľa § 497 Obchodného zákonníka (zákon č. 513/1991 Zb. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

27. Podľa § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy: zmluvy o úvere (§ 497).

28. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

29. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

30. Podľa § 2 písm. a), b) a d) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

31. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

32. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu;

ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

33. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

34. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

35. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

36. Vychádzajúc zo skutkových zistení a hodnotenia vykonaných dôkazov, aplikujúc zákonné ustanovenia vzťahujúce sa na danú vec, súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobe žalobcu v zostávajúcej časti po čiastočnom späťvzati žaloby nie je možné vyhovieť v celom rozsahu. Súd vyhodnotil žalobu v časti zmluvných úrokov po zosplatnení úveru ako nedôvodnú a v tejto časti žalobu zamietol.

37. Súd mal z listinných dôkazov nesporne za preukázané, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom bola dňa 23.02.2015 uzatvorená zmluva o úvere, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej bezúčelový bezhotovostný úver vo výške 6.000,- Eur. Hoci predmetná zmluva o úvere je zmluvou podľa § 497 Obchodného zákonníka a jedná sa v danom prípade o absolútny obchod (§ 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka), zároveň je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z. z. v znení neskorších predpisov a zmluvou spotrebiteľskou v zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pretože je nesporné, že žalobca pri uzatváraní a plnení tejto zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, teda ako dodávateľ v zmysle § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka a žalovaná pri uzatváraní a plnení tejto zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, vystupovala teda ako spotrebiteľ v zmysle § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Právny vzťah založený medzi stranami sporu je spotrebiteľským vzťahom. Z obsahu zmluvy je zjavné, že sa jedná o formulárovú (typovú) zmluvu pripravenú vopred žalobcom, ktorej obsah nemala žalovaná možnosť reálne ovplyvniť alebo pozmeniť. Základnou črtou spotrebiteľskej zmluvy je to, že je pre spotrebiteľa vopred pripravená a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Úver poskytnutý žalobcom túto charakteristiku spĺňa. Spotrebiteľský charakter právneho vzťahu, ktorý žalobca a žalovaná uzatvorili zmluvou o úvere dňa 23.02.2015 je nesporný. Ide o zmluvu, ktorú žalobca ako dodávateľ uzatváral vo viacerých prípadoch voči vopred neurčenému počtu spotrebiteľov, ktorí obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňujú a zmluvné podmienky k zmluve sú vopred pripravené bez možnosti ich modifikácie. V predmetnom právnom vzťahu má tak žalovaná postavenie spotrebiteľa, v dôsledku čoho je daná aplikácia právnych noriem týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany. Z uvedených dôvodov súd pristúpil k skúmaniu predmetnej zmluvy z pohľadu dodržania podstatných náležitostí zmluvy, ako sú uvedené v ustanovení § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. (v znení účinnom ku dňu 23.02.2015). Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere v písomnej forme spĺňala prísne obsahové náležitosti.

38. Po preskúmaní úverovej zmluvy uzatvorenej medzi stranami sporu v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu 23.02.2015 dospel súd k záveru, že predmetná zmluva obsahuje všetky zákonné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, tak ako ich vyžaduje zákon o spotrebiteľských úveroch.

39. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalobca poskytol žalovanej spotrebiteľský úver vo výške 6.000,- Eur. V konaní bolo tiež nesporne preukázané, že žalovaná v priebehu trvania zmluvného vzťahu porušila svoju zmluvnú povinnosť riadne a včas platiť dohodnuté splátky podľa zmluvy, preto žalobca

vyzval žalovanú dňa 18.07.2017 na úhradu omeškaných splátok s upozornením na možnosť zosplatenia úveru. Nakoľko k úhrade omeškaných splátok nedošlo ani v dodatočne poskytnutej lehote, žalobca dňa 20.09.2018 vyhlásil predčasnú splatnosť úveru (listina doručená žalovanej dňa 26.09.2018). Ku dňu 20.09.2018 došlo k predčasnému zosplateniu úveru (a teda strate výhody splátok). Na základe uzavretej úverovej zmluvy žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 6.000,- Eur a žalovaná do dňa vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru na poskytnutý úver uhradila sumu v celkovej výške 3.685,05 Eur, z ktorej na istinu bola započítaná suma vo výške 1.139,97 Eur. Istina tak ku dňu zosplatenia predstavovala sumu vo výške 4.860,03 Eur (6.000,- Eur mínus 1.139,97 Eur). Žalovaná v konaní nijako nepoprela existenciu dlhu, nerozporovala ani skutkové tvrdenia žalobcu o výške poskytnutého úveru, výške splatenej sumy, ako ani tvrdenia o zosplatení úveru.

40. Žalovaná v priebehu konania zaplatila žalobcovi dlžnú istinu 4.860,03 Eur v celej výške, preto súd po čiastočnom späťvzati žaloby konanie v tejto časti zastavil. Pretože povinnosťou dlžníka zo zmluvy o úvere je poskytnutý úver veriteľovi vrátiť a zaplatiť dojednaný úrok, súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi úroky z poskytnutého úveru (do predčasného zosplatenia úveru) vo výške 230,60 Eur a úroky z omeškania (do predčasného zosplatenia úveru) vo výške 2,37 Eur, spolu sumu 232,97 Eur. Keďže žalovaná netvrdila ani nepreukazovala existenciu právnej skutočnosti, ktorá by mala za následok zánik dlhu, bolo právne dôvodné žalobe v časti o zaplatenie sumy vo výške 232,97 Eur vyhovieť, pretože súd považoval žalobu v tejto časti za dôvodnú a nárok žalobcu za preukázaný. Z uvedených dôvodov súd priznal žalobcovi uplatnené vyčíslené zmluvné úroky do zosplatenia úveru (230,60 Eur) a vyčíslené úroky z omeškania do zosplatenia úveru (2,37 Eur).

41. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

42. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatky z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

43. Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu vzniku omeškania, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

44. Pokiaľ ide o príslušenstvo žalovanej sumy, žalobca si žalobou uplatnil úroky z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatennej istiny 4.860,03 Eur od 21.09.2018 do zaplatenia, t. j. do 05.03.2020 a úroky z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov 230,60 Eur od 21.09.2018 do zaplatenia. Súd žalobe v časti požadovaných úrokov z omeškania vyhovel v celom rozsahu, nakoľko aj v tejto časti považoval žalobu za dôvodnú a nárok žalobcu za preukázaný. Žalovaná sa dostala do omeškania dňom 21.09.2018 (nasledujúci deň po dátume zosplatenia), ku ktorému bola Európskou centrálnou bankou určená základná úroková sadzba 0 % ročne, a žalobca si uplatnil úroky z omeškania vo výške 5 % ročne (5 + 0,0 %). V časti úrokov z omeškania z nezaplatených úrokov 230,60 Eur súd vychádzal z Uznesenia Najvyššieho súdu SR zo dňa 01.07.2000, sp. zn. 4 Obo 143/98, podľa ktorého zmluvou o úvere sa dlžník zaväzuje vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť úroky. Úroky sú súčasťou peňažného záväzku dlžníka, preto dôsledkom omeškania s ich platením je zo zákona vyplývajúca povinnosť platiť úroky z omeškania. Žalovaný je podľa zmluvy povinný platiť z poskytnutých prostriedkov úroky. Úroky sú splatné mesačne. Úroky sú peňažným plnením a dôsledkom omeškania s ich platením je povinnosť platiť úroky z omeškania. Je to zákonný dôsledok vyplývajúci z ustanovenia § 369 ods. 1 bez toho, že by to museli účastníci právneho vzťahu dohodnúť. Úroky z omeškania patria za celú dobu, po ktorú je dlžník s platením úrokov v omeškaní. Platí to však len pre omeškanie s platením úrokov z poskytnutých prostriedkov, nie o úrokoch z omeškania.

45. Súd žalobu zamietol v časti, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia zmluvných úrokov vo výške 13,90 % ročne z nezaplatennej istiny 4.860,03 Eur od 21.09.2018 do zaplatenia, t. j. do 05.03.2020. Žaloba v časti požadovaného zmluvného úroku vo výške 13,90 % ročne zo sumy 4.860,03 Eur od 21.09.2018 do 05.03.2020, teda po zosplatení úveru, je absolútne nedôvodná. Zmluvný úrok ako odplata veriteľovi za poskytnuté peňažné prostriedky prislúcha len za dojednanú dobu poskytnutia úveru, čo vyplýva

aj z ustanovenia § 503 Obchodného zákonníka, podľa ktorého záväzok platiť úrok je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky. Keďže ku dňu predčasnej splatnosti úveru došlo dňom 20.09.2018, uvedeným dňom boli splatné aj úroky z istiny úveru a od 21.09.2018 už žalobcovi zmluvné úroky neprislúchajú. Súd je toho názoru, že dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutého úveru patria veriteľovi len do splatnosti dlhu. Po splatnosti dlhu nastupuje režim platenia úrokov z omeškania a povinnosť platiť dohodnuté úroky z úveru dňom splatnosti dlhu zaniká. Záväzok dlžníka vrátiť veriteľovi poskytnutý úver je hlavným záväzkovým vzťahom. Úrokový záväzkový vzťah je vedľajším a akcesorickým peňažným záväzkom k hlavnému záväzku. Splnením hlavného záväzku alebo iným zo spôsobov jeho zániku, zaniká i akcesorický záväzok úrokový (rozsudok Krajského súdu v Prešove z 25.10.2013, sp. zn. 3Co 85/2013, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo 143/98). Predčasné zosplatnenie úveru predstavuje vo svojej povahe jednostranný sankčný právny inštitút, ktorý umožňuje veriteľovi zmenou záväzku požadovať jednorazové, okamžité vrátenie celej požičanej istiny. Teda podstatný rozdiel stavu výhody splátok a stavu jednorazového zosplatnenia úveru spočíva v tom, že veriteľ nemá nárok a spotrebiteľ nemá povinnosť vrátiť celú požičanú sumu naraz. Splácanie úveru v splátkach teda na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne (v splátkach) vracia a spláca a za tento stav nedostatku a úverovania patrí veriteľovi úrok. Úrok preto predstavuje jednoducho povedané cenu peňazí v zmysle ceny obetovanej príležitosti veriteľa, ktorý tým, že nemá istinu úveru k dispozícii, nemôže s touto nakladať a produkovať zisk. Absentujúci zisk pokrýva veriteľovi práve úrok splácaný spolu v rámci splátky úveru v režime dojednaného záväzku. Iný stav je však príznačný pre predčasné a mimoriadne zosplatnenie úveru, kde veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru. V tomto prípade svojím právnym úkonom veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru, a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. Práve v tomto kruciálnom rozdieli spočíva ekonomická podstata straty nároku veriteľa na úroky za požičanie peňažných prostriedkov spotrebiteľa. Logicky tak nastupuje stav, v ktorom by mal mať veriteľ záujem a vyvinúť úsilie smerujúce k skorému vráteniu peňažných prostriedkov a právny poriadok mu po mimoriadnom zosplatnení úveru poskytuje viaceré právne prostriedky vymožená jednorazovo zosplatnenej pohľadávky (úveru). Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom (rozsudok Krajského súdu v Prešove z 30. júna 2015 sp. zn. 6Co/190/2014).

46. Pokiaľ ide o otázku nároku veriteľa na úroky z poskytnutého úveru za čas po jeho zosplatnení, ktorou sa aplikačná prax súdov už zaoberala, Krajský súd v Trnave v rozsudku sp. zn. 24Co/104/2019 zo dňa 04.09.2019 uviedol, že sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že úroky z úveru prináležia veriteľovi len za čas do splatnosti dlhu a následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť úroky z omeškania. Krajský súd ďalej v bode 20 rozsudku uviedol: „Odvolací súd taktiež poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo 143/98 a rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 476/2012, z ktorých vyplývajú závery, na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie v tomto smere, na ktorého odôvodnenie v preskúmanom rozsudku odvolací súd v podrobnostiach odkazuje, sa žiada zdôrazniť, že závery Najvyššieho súdu SR obsiahnuté v rozhodnutí R 59/1998 (sp. zn. 4Obo 143/98 z 1.7.2000) boli prijaté aj v potvrdzujúcom rozhodnutí Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1Co 30/2012-145 z 30.5.2012, ktoré úsudky súdov napokon akceptoval i Ústavný súd SR v rozhodnutí sp. zn. IV. ÚS 476/2012 z 18.9.2012. K záveru súdov, že „pokiaľ veriteľ pristúpi k tomu, že považuje celý dlh za splatný (tzv. zosplatnenie úveru), potom nastupuje režim platenia úrokov z omeškania a nie úrokov z úveru“, Ústavný súd SR v predmetnom rozhodnutí konštatoval, že nezistil existenciu takých skutočností, ktoré by nasvedčovali tomu, že by namietané rozhodnutie krajského súdu bolo možné považovať za svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené, resp. za také, ktoré by popieralo zmysel práva na súdnu ochranu. Hoci žalobca v odvolaní opakovane vyjadruje nesúhlas s rozhodnutiami Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 476/2012 z 18.9.2012 a Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo 143/98 z 1.7.2000, odvolací súd nenachádza dôvod odchyliť sa od právneho názoru v oblasti zmluvného úroku a jeho uplatňovania po zosplatnení úveru prezentovaného v uvedených rozhodnutiach. Žalobca v odvolaní poukazoval na to, že uplatnený nárok nie je v rozpore s ustálenou judikatúrou a on disponuje rozhodnutiami súdov z celej Slovenskej republiky, ktoré nemajú problém priznať veriteľovi k predčasne splatnej pohľadávke zmluvné úroky do zaplatenia. K uvedenému odvolací súd uvádza, že na podporu právneho názoru vysloveného súdom prvej inštancie,

s ktorým sa odvolací súd stotožňuje, existuje množstvo rozhodnutí s vyslovením rovnakého právneho názoru o neopodstatnenosti nároku na úroky aj za obdobie po splatnosti pohľadávky, napr. rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12Co/16/2018 z 12.4.2018, sp. zn. 15Co/193/2018 z 7.11.2018, Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 19Co/70/2018 z 25.10.2018, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 8Co/221/2016 z 28.11.2017, sp. zn. 24Co/99/2017 z 27.3.2018, sp. zn. 17Co/110/2018 z 8.11.2018, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10Co/403/2016 z 27.3.2018, sp. zn. 24Co/189/2018 z 6.3.2019 atď.. Aj keď judikatúra nie je formálnym prameňom práva, súdy majú povinnosť v záujme právnej istoty rozhodovať o rovnakých veciach rovnako. Pokiaľ ani žalobca v odvolaní neuviedol žiadne iné rozhodnutia Najvyššieho súdu SR a Ústavného súdu SR s odlišnými právnymi závermi, nebolo možné jeho odvolaniu vyhovieť⁴⁷. Obdobne Krajský súd v Trnave v rozsudku sp. zn. 10Co/403/2016 zo dňa 27.03.2018 v bode 8. rozsudku uviedol: „Pokiaľ ide o otázku nároku veriteľa na úrok z poskytnutého úveru za čas po jeho zosplatnení, odvolací súd opierajúc sa o už konštantnú judikatúru vyšších súdov (okrem vyššie označeného rozhodnutia NS SR aj rozsudok Krajského súdu v Prešove z 30. júna 2015 sp. zn. 6Co/190/2014), od ktorej nebol dôvod sa odkloniť, sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že úroky z úveru prináležia veriteľovi len za čas do splatnosti dlhu a následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť úroky z omeškania. Na zdôraznenie správnosti uvedeného záveru odvolací súd dopĺňa, že závery Najvyššieho súdu SR obsiahnuté v rozhodnutí R 59/1998 (sp. zn. 4Cbo/143/98), boli prijaté i v potvrdzujúcom rozhodnutí Krajského súdu Prešov č. k. 29C/131/2011-127 z 23.11.2011, ktoré úsudky súdov napokon akceptoval i Ústavný súd SR vo veci sp. zn. IV.ÚS 476/2012 z 18.9.2012. K odvolacej argumentácii žalobcu sa žiada dodať i to, že vyššie uvedený záver nie je v rozpore ani so znením ust. § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, podľa ktorého od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona, keďže právoplatnou časťou preskúmaného rozsudku žalobkyni bol priznaný nárok na vrátenie dlžnej sumy i s úrokmi (avšak za čas do zosplatnenia úveru). Znenie § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka nezakotvuje, že po zosplatnení úveru vzniká nárok na zaplatenie úrokov z úveru i za čas po tomto zosplatnení. Pri poskytnutí úveru si zmluvné strany dojednávajú ako úroky, tak i lehotu na vrátenie poskytnutých finančných prostriedkov. Zákon teda umožňuje veriteľovi na určitú dobu (do splatnosti) podľa jeho predstáv poskytnúť úver a vypýtať si za to dohodnuté úroky. Od začiatku prirodzene sledujú úroky dohodnutú dobu poskytnutia finančných prostriedkov, ktorej koniec završuje tzv. splatnosť úveru. Zo zákonom stanovených dôvodov (napr. nesplácanie úveru) má veriteľ právo splatnosť skrátiť, tu i využitím práva odstúpiť od úverovej zmluvy. Pričom niet zákonného kogentného pravidla, podľa ktorého by dlžník mal povinnosť zo zákona platiť po ukončení zmluvného úverového vzťahu úroky popri úrokoch z omeškania. Ak úver nie je po ukončení zmluvy (po splatnosti) splatený, zákon priznáva veriteľovi za zadržiavanie jeho finančných prostriedkov sankcie či už zákonné (úroky z omeškania s kogentne stanoveným limitom) alebo zmluvné (napr. zmluvná pokuta)“.

47. Pokiaľ sa žalobca podanou žalobou domáhal zaplatenia zmluvného úroku vo výške 13,90 % z istiny 4.860,03 Eur od 21.09.2018 do 05.03.2020, teda zmluvných úrokov po zosplatnení, t. j. po 20.09.2018, v tejto časti bolo potrebné žalobu zamietnuť. Súd poukazuje na skutočnosť, že bolo preukázané, že strany sporu si dohodli fixný zmluvný úrok 13,90 % ako fixný. Žalobca pristúpil k zosplatneniu celého úveru. Ako uviedol aj Krajský súd v Bratislave v bode 13. rozsudku sp. zn. 6Co/56/2018 zo dňa 28.03.2018, „v danej veci vychádzajúc z toho, že ide o plnenie zo spotrebiteľského úveru, zmluvný úrok odo dňa účinkov zosplatnenia úveru žalobkyni nepatrí. V tomto smere odvolací súd poukazuje i na rozhodnutie Ústavného súdu SR (sp. zn. IV. ÚS 476/2012 z 18.9.2012), podľa ktorého veriteľovi patria úroky len do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania / R 59/1998, 4Obo 143/1998/. Veriteľ má právo na zaplatenie zmluvných úrokov len do vyhlásenia predčasnej splatnosti s tým, že následne už právo na dohodnutý úrok z úveru nevzniká, iba právo na úrok z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažovaniu v podobe úrokov z úveru, ako i úrokov z omeškania, čo spôsobuje značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi“.

48. Podľa § 232 ods. 2 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

49. Súd v danom prípade určil žalovanej lehotu na plnenie 60 dní, berúc na zreteľ majetkovú situáciu žalovanej, ktorá v dôsledku ťažkej choroby manžela, poberateľa invalidného dôchodku, zostala sama živiť rodinu dvoma maloletými deťmi. Súd prihliadol aj tú neľahkú skutočnosť, že žalovaná za účelom

zaplatenia žalovanej sumy predala rodinný dom a pri súčasných majetkových a zárobkových pomeroch nie je schopná zaplatiť priznanú sumu v štandardnej parížskej lehote podľa § 232 ods. 2 CSP.

50. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

51. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

52. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

53. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 256 ods. 1 tak, že žalobcovi, ktorý bol v konaní plne úspešný, priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Pokiaľ ide o zastavenie konania v časti o zaplatenie istiny 4.860,03 Eur, uvedenú sumu žalovaná zaplatila po podaní žaloby. Ak má také správanie, ktoré spôsobilo zastavenie konania, ísť na ťarchu žalovaného, musí ísť o procesnú situáciu, keď sa žalovaný zachoval v intenciách žalobného návrhu (petitu). Pôjde teda o situáciu, keď bola požiadavka žalobcu splnená neskorším správaním (konaním) žalovaného bez toho, aby o veci (meritórne) rozhodol súd. Pritom medzi správaním žalovaného a žalobným návrhom musí byť vecná spojitosť. V tomto prípade má žalobca právo, aby mu žalovaný nahradil trovy, ktoré účelne vynaložil na uplatňovanie svojho práva (Uznesenie Krajského súdu v Trnave z 10. marca 2014, sp. zn. 23 Co 413/2012). Vzhľadom na to, že žalobca vzal žalobu v časti o zaplatenie sumy 4.860,03 Eur späť, pričom išlo o reakciu na konanie žalovanej, ktorá zaplatila túto dlžnú sumu po podaní žaloby, žalovanej možno pričítať procesné zavinenie na zastavení konania v časti o zaplatenie sumy 4.860,03 Eur. Pokiaľ ide o zamietnutú časť žaloby v časti týkajúcej sa úrokov vo výške 13,90 % ročne zo sumy 4.860,03 Eur od 21.09.2018 do 05.03.2020, v ktorej žalobca nebol úspešný, súd neprihliadal na dôsledok procesného neúspechu žalobcu a nepriznal tak náhradu trov konania v zamietnutej časti protistrane, poukazujúc na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave č. k.10CoPr/2/2016 - 361 zo dňa 27.06.2016, v ktorom odvolací súd uviedol, že „súd prvej inštancie ... pochybil tiež v tom, že pri posudzovaní úspechu a neúspechu vyčíslaval výšku priznaných úrokov z omeškania ku dňu rozhodnutia súdu, pričom pre takýto postup by bol dôvod len vtedy, ak by úroky z omeškania tvorili samostatný predmet konania, ak sú však len príslušenstvom istiny, pri posudzovaní miery úspechu v konaní nie je dôvod na úroky z omeškania prihliadať.“

54. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podľa § 355 ods. 1 CSP podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Piešťany.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis (§ 127 ods. 1 CSP). Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP). Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 CSP).

Podľa § 365 ods. 1 až 3 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok), ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie (§ 38 ods. 2 Exekučného poriadku).